

[Boeck-Hansen.]

mener, det vilde staa ilde til her i Landet, hvis vi ikke havde Organisationerne. Det er min faste Overbevisning, at Organisationerne — men det er jo ikke alle, der er organiseret — har gjort et ganske ypperligt Arbejde, og jeg tror ogsaa, at de kollektive Overenskomster, Reglerne for faglig Strid, har haft og den Dag i Dag har stor Betydning, ogsaa September-Forliget. Det kunde maaske tænkes, at noget saadant kunde udstrækkes til hele Befolkningen, men derfor mener jeg ogsaa, at naar Fagforeningerne virkelig har den Betydning, de har, maa en Mands politiske Overbevisning ikke være en Hindring for, at han gaar ind i dem; en Mand, der føler, at han hører hjemme i en Fagforening, maa kunne gaa derind, uden at han behøver at nære Ængstelse for, at der har indsneget sig politiske Momenter i en saadan Fagforening.

I øvrigt tror jeg saamænd, at Organisationerne vil græde tørre Taarer, hvis denne Lov bliver ophævet. Ja, det kan godt være, at ganske særlig Fagforeningerne vil fryde sig derover — det synes jo at være af Hensyn til Organisationerne, at man vil ophæve Loven —, og Arbejdsgiverforeningen tror jeg ogsaa nok klarer sig, selv om man ophæver denne Lov. Men der er det ejendommelige, at man ogsaa kan tænke paa andre end netop dem, der er organiserede; saadan har det dog bestandig været i Danmark, og den grundlovshjemlede Foreningsret her i Landet skulde nødtigt opfattes som en Foreningspligt. Det kan dog ikke være Meningen, at vi er kommet saa langt, at vi alle har Foreningspligt. Hvis Fagforeningerne lider af en Brist, hvis det er saadan, at de ikke kan faa Folk til frivilligt at gaa ind i deres Forening, saa maa man sige, at det er en Brist ved Fagforeningerne — det samme er naturligvis Tilfældet med Arbejdsgiverforeningen —, men organiserede Arbejdsgivere er, som bekendt, heller ikke forpligtede til udelukkende at beskæftige organiserede Arbejdere, saa lidt som organiserede Arbejdere er forpligtede til udelukkende at arbejde hos organiserede Mestre. Men naar det nu er saadan, og det er det da heldigvis, at vi er et frit Folk i et frit Land, saa maa man ogsaa have Lov til at staa uden for de organiserede, og disse uorganiserede staaer temmelig værgeløse over for de stærke Organisationer.

Dér henviser saa den højtærede Minister for Handel og Industri til Straffeloven, til de almindelige Erstatningsregler og til den faste Voldgiftsret. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at f. Eks.

den faste Voldgift har et fortrinligt Værd og er et fortrinligt Værn imod Overgreb, men der *har* jo været Tilfælde, hvor Loven har været brugt, og jeg er bange for, at der ogsaa kan komme Tilfælde, hvor man vil savne denne Lov, hvis man nu ophæver den. Vi er jo saa humane herhjemme, og det er godt, at vi er kommet saa vidt, men saa kan man heller ikke have, at man har saadan noget som Sultestraf, fordi man ikke er organiseret, det kan man jo ikke sige er videre human. Som bekendt har man ophævet Gabestokstraffen, en meget ubehagelig Straf. Den er temmelig forladt, men jeg tror, at den vil blive indført paa ny, hvis man ophæver denne Lov. Naturligvis vil den faa en anden Karakter, men jeg tror, der vil blive stillet adskillige i Gabestokken.

Men hvis man nu virkelig mener, at det er nødvendigt at ophæve denne Lov, og dette er et Programpunkt af stor Værdi, saa forekommer det mig, at saa maa der sættes noget andet i Stedet, og jeg har ogsaa faaet den Opfattelse af den højtærede Ministers Fremsættelsestale, at Ministeren kunde tænke sig noget saadant. Der staaer Sp. 34 — med den højtærede Formands Tilslædelse —:

„Loven kan, efter Regeringens Mening, i den foreliggende Affattelse kun virke uheldigt for Danmarks Erhvervsliv og for alle i dette beskæftigede.“

Det vil altsaa sige, at Ministeren meget godt kunde tænke sig en anden Affattelse, og saa godt jeg kender den højtærede Minister, tror jeg ikke, at den højtærede Minister vilde sige noget, han ikke mente noget med. Den højtærede Minister synes altsaa ikke at være fremmed for noget saadant, og i saa Tilfælde vil ogsaa vi gerne tiltræde et Forslag om at faa et Udvalgsarbejde og gaa ind i dette, bl. a. for at faa det store Doms-materiale gennemgaet. Vil man derimod mod Forventning ikke forhandle om det, saa er der for os ikke andet at gøre end at konstatere, at det er den første Lejlighed, Regeringen har haft til at lade være med at opfylde sit Tilsagn om gerne at ville forhandle, og i saa Tilfælde maa vi gaa imod at ophæve Loven.

Steen: Jeg har i den allerede forløbne Del af indeværende Rigsdagssamling sporet hos adskillige ærede Talere baade fra Venstre og Det konservative Folkeparti saadan en Tilbøjelighed til at ironisere over, at den nuværende Regering, staaende over for en Række betydningsfulde Lovgivningsopgaver, vilde søge at tilrettelægge Arbejdet der-